

ROZTOPIĆ (8) *vb pf*

rof- (7), roz- (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz topić).

inf roztopić (1). ◇ fut 3 sg roztopi (2). ◇ praet 3 pl m pers roztopili (1). ◇ imp 2 sg roztop (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

*Topiąc a. ogrzewając rozpuścić [w tym: co (6)] (8) : ale łoie rostop/ á ty rzeczy do nich wfić/ to iefi gumi/ dragant/ bolum/ átak będzie mać. *FalZioł* I 71c; Ale obraz Panny kthory fie lodowy zdał, gdy gi ludzie oni [tj. *Juhrowie*] roztopić chcieli, naneciwszy ogien około niego, ale temu nic nie mogli vczyńić *MiechGlab* *4v; Roztop żywicę wołk y oliwę łpołem *SienLek* 146, 62; Ieśli fię k Słońcu przymkniełz złoczyłtemu [*lege: złocistemu*] w zgorę/ Wołk v łkrzydeł rostopi/ y opalić łkorę. *RybGęśli* C.*

*roztopić na czym (1): weźmi łoiu Bárániego/ álbo łmalcu łwieżego wieprzowego/ rostop ná panewce á wley ná dobre wino *SienLek* 62.*

*Zwrot: »roztopić łnieg« [szyk zmienny] (1): A to ma w zyłku/ iz mu ony wdzięczne czály [...] ták márníe zbiegły iáko ná wiołnę wodá gdy gorące łłóńce łnieg záziębły přętko rostopi *RejZwierc* 161; [Wypuści łowo łwe y rołthopi ie [łniegi]: wíenie wíátr íego y počięká wody. *Leop Ps* 147/18 (*Linde*)].*

Przen (1) :

*Zwrot: »roztopić [komu] serce« (1): bráćia náłzy łkázili (*marg*) Włáłnie/ rostopili. (-) nam ferce/ mówiąc: Lud wíęłszy y wysłzy níłz my/ miáłtá wielkie y obronne wniebiołá *BudBib Deut* 1/28.*

Synonim: rozpuścić.

Formacje współrdzenne cf TOPIĆ.

Cf [ROZTOPIENIE], ROZTOPIONY

ALKa